

1058.

Nr. 4/276/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 22 października 1949 r. Warszawa.

Na wniosek Ministra Komunikacji — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Janiak Stefan.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

2. Bajdalski Wacław, 3. Borowicz Feliks, 4. Ciach Stanisław, 5. Gargul Tadeusz, 6. Gomol Jerzy Michał, 7. Juskowiak Ignacy, 8. Nurek Paweł, 9. Prusznowski Klemens, 10. Skóra Jan, 11. Steciuk Władysław, 12. Trzebniak Bernard.

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

13. Bednarek Czesław, 14. Głusza Władysław, 15. Jachimczak Bronisław, 16. Kalka Józef, 17. Krzywański Wacław, 18. Mazurowski Zygmunt, 19. Mikulski Michał, 20. Olejnik Jan, 21. Rzęsowski Stanisław, 22. Truchan Stanisław, 23. Trzepan Franciszek, 24. Ziółkiewicz Władysław.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1059.

Nr. 4/275/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 22 października 1949 r. Warszawa.

Na wniosek Ministra Komunikacji — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

1. inż. Hera Edmund.

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

2. inż. Polkowski Bolesław.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

3. Martelus Jan.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

4. Będzikowski Julian, 5. Filapek Alojzy, 6. Filipek Feliks.

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

7. Albiński Stanisław, 8. Budny Ignacy, 9. Bujanowski Roman, 10. Chrobok Stanisław, 11. Czerniak Julian, 12. Hojka Feliks, 13. Kwasiborski Stanisław, 14. Ławrynowicz Michał, 15. Niklewicz Cezary, 16. Niklewicz Wincenty, 17. Nowak Kazimierz, 18. Pazdor Stefan, 19. Sobosta Stefan, 20. Sujkowski Władysław, 21. Warzocha Stanisław, 22. Wiszniewski Kazimierz, 23. Zommer Władysław.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1060.

Nr. 4/274/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 22 października 1949 r. Warszawa.

Na wniosek Ministra Komunikacji — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Bieniek Tadeusz, 2. Gackowski Piotr, 3. Hartwig Stanisław, 4. Malanda Henryk, 5. Pienkosz Stanisław, 6. inż. Simbierowicz Kazimierz, 7. Strukiel Stanisław.

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

8. Bagiński Roman.

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

9. Brysiak Henryk, 10. Czarkowski Michał, 11. Izdebski Edmund, 12. Izdebski Władysław, 13. Szypl Piotr.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1061.

Nr. 4/216/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 24 października 1949 r. Warszawa.

Na wniosek Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Jurzak Ludwik, 2. inż. Reinhercs Aleksander, 3. dr. Tannenbaum Dawid.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

4. Bielańska Stanisława, 5. Danielak Piotr, 6. Dorociński Franciszek, 7. Greb Czesław, 8. Kubicki Wacław, 9. Maciejeszczak Władysław, 10. Nowacki Leon, 11. Pontkiewicz Katarzyna, 12. Sleboda Władysław, 13. Zych Stefan.

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

14. Bednarz Wojciech, 15. Hanus Stanisław, 16. Olaszewski Franciszek, 17. Ratajczak Bronisława, 18. Uniszkievicz Henryk.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1062.

Nr. 4/280/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 27 października 1949 r. Warszawa.

Na wniosek Ministra Górnictwa i Energetyki — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Adamiec Karol, 2. Stoga Michał.

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

3. Biały Wincenty, 4. Folk Karol, 5. Malina Wiktoria, 6. Przegęda Franciszek, 7. Wramba Jerzy.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1063.

OKÓLNIK Nr 24

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1949 roku

w sprawie urlopów pracowniczych na dokończenie nauk.

W wielu urzędach i instytucjach państwowych zatrudnieni są pracownicy, którzy równocześnie kształcą się w różnych zakładach naukowych. Osiągnięcie przez tych pracowników pozytywnych wyników w nauce uzależnione jest niejednokrotnie od zwolnienia ich przez władze w okresie egzaminów z obowiązku wykonywania pracy.

Udzielanie w powyższym celu zwolnień uzasadnione jest nie tylko interesem pracownika, lecz również i interesem służby ze względu na korzyści dla służby, jakie wynikają z uzyskania przez pracownika wyższych kwalifikacji.

Wskazaniem jest, aby praktyka udzielania pracownikom państwowym urlopów okolicznościowych w celach szkoleniowych była ujednoczona.

W związku z powyższym ustaliam następujące wytyczne: Pracownicy, zatrudnieni w urzędach, zakładach i innych instytucjach państwowych, kształcący się równocześnie w szkołach podstawowych, liceach ogólnokształcących i zawodowych oraz w wyższych szkołach zawodowych i szkołach akademickich, mogą otrzymywać płatne urlopy okolicznościowe dla przygotowania się i przystąpienia do egzaminów w rozmiarze następującym:

1) w szkołach podstawowych 7-mio klasowych i typu licealnego:

na doroczne egzaminy (do następnej klasy) — do 7 dni

na końcowe egzaminy w danej szkole — „ 14 „

2) w szkołach wyższych:

na egzaminy na kursie wstępnym i w następnych latach — „ 14 dni — łącznie w ciągu roku

prócz ostatniego roku

na egzaminy w ostatnim roku studiów — „ 21 „